

Clubhouse – своєрідна бритва Оккама, адже у цій аудіосоцмережі користувачі позбуваються зайвого – контенту на кшталт фото, відео, тексту, лайків, інших графічних сигналів передачі емоцій. І прогнозувати її перспективи ми можемо в залежності від впливу наведених вище факторів, як і перспективи розвитку подібних форм аудіокомунікацій у віртуальному світі.

Джерела:

1. Акустика тіней // Soundcloud [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://soundcloud.com/akustykatej>
2. Глобальный стендап: зачем нужна и чем хороша новая соцсеть ClubHouse // Esquire [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://esquire.ru/articles/242553-globalnyy-stendap-zachem-nuzhna-i-chem-horoshaya-novaya-socset-clubhouse/#part0>
3. Жизнь после хайпа: почему соцсеть Clubhouse может провалиться после стремительного взлета // Forbes [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.forbes.ru/karera-i-svoy-biznes/421095-zhizn-posle-haypa-pochemu-socset-clubhouse-mozhet-provalitsya-posle?utm_source=facebook&utm_medium=social&utm_campaign=v-poslednie-paru-nedel-zakrytaya-sotsial
4. Наука по маслу з Ольгою Масловою // Громадське радіо [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://hromadske.radio/podcasts/nauka-iak-po-maslu>
5. Орлова Н.В. Голосовые сообщения как источник сведений о коммуникативных нормах и ценностях // Экология языка и коммуникативная практика [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://cyberleninka.ru/article/n/golosovye-soobsheniya-kak-istochnik-svedeniy-o-kommunikativnyh-normah-i-tsennostyah/viewer>
6. Albert Mehrabian's 7-38-55 Rule of Personal Communication // Right attitudes [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.rightattitudes.com/2008/10/04/7-38-55-rule-personal-communication/>
7. Clubhouse has exceeded 8 million downloads worldwide since launch // App Annie [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.appannie.com/en/insights/mobile-minute/clubhouse-social-audio-apps-rise/>
8. Law school to offer classes in small talk // Scottish legal news [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.scottishlegal.com/article/law-school-to-offer-classes-in-small-talk>
9. The Future of Jobs Report 2020 // World Economic Forum [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www3.weforum.org/docs/WEF_Future_of_Jobs_2020.pdf
10. Voice messaging – conversational gain or pain? // The Guardian [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.theguardian.com/technology/2018/dec/02/five-reasons-why-voice-messaging-is-the-next-big-thing>

Лян Цзи

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка

Коваленко Олександр Вікторович

Кандидат педагогічних наук, доцент

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка

ОСОБЛИВОСТІ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Стаття присвячена аналізу особливостей естетичного виховання учнів молодшого шкільного віку. В даній роботі визначено поняття естетичного виховання, яке органічно пов'язане з терміном естетика. Також у роботі зазначено, що процес формування основ естетичної свідомості та естетичної діяльності у молодших школярів розвивається на якісно новому рівні, що сприяє переходу особистості дитини від уміння сприймати і відчувати прекрасне до вміння творити «за законами краси». У цьому дослідженні даний феномен розглядається як цілеспрямований і організований процес впливу засобами мистецтва на внутрішній світ дитини, який здійснюється в освітньому процесі школи на уроках гуманітарно-естетичного циклу. Ключові слова: молодші школярі, естетика, естетичне виховання, творчість, розвиток особистості.

Постановка проблеми. Ситуація перехідного періоду розвитку суспільства, що загострює процеси пошуку людиною сенсу існування та свого місця в світі, призводить до необхідності гуманізації освіти та переваги цінностей художньо-естетичного розвитку особистості.

Проблема духовного становлення особистості є однією з актуальних проблем виховання. Даний процес здійснюється комплексно засобами морального, естетичного, трудового та інших видів виховання. Естетичне виховання сприяє формуванню емоційної та інтелектуальної сфер особистості, виробленню поведінки в суспільстві і взаємодії дитини з навколишнім світом.

Останнім часом все більше приділяється уваги проблемам естетичного виховання, як засобам багатогранно розвиненої, духовно багатой особистості. Формувати особистість необхідно в найбільш сприятливому для цього – молодшому шкільному віці. Почуття краси природи, оточуючих людей, речей формує в дитині особливі емоційно-психічні стани, пробуджує безпосередній інтерес до життя, загострює допитливість, формує мислення, пам'ять, волю та інші психологічні процеси.

Аналіз останніх досліджень і публікацій показав, що у філософській, психолого-педагогічній літературі досить повно висвітлені різні аспекти проблеми естетичного виховання. Так, є роботи, присвячені загальним питанням естетичного виховання, розробці його понятійно-термінологічного апарату, визначення сутності та завдань (А. Буров, М. Каган, Н. Киященко, В. Розумний, В. Скатерщиков), психологічних (В. Асеев, Л. Божович, І. Джидарьян, В. Ільїн, К. Платонов) і педагогічних (І. Гончаров, Д. Кабалецький, Н. Кушаєв, Г. Петрова, С. Шацький) аспектів естетичного виховання. Проблеми естетичного виховання в початковій школі знайшли відображення в дослідженнях багатьох вчених. Однак є

ряд невирішених питань. До сих пір не визначений характер взаємозв'язку між процесами естетичного виховання молодших школярів та механізмами взаємодії різноманітних видів мистецтва.

Метою написання даної статті є проаналізувати особливості естетичного виховання учнів молодшого шкільного віку.

Виклад основного матеріалу. У широкому сенсі під естетичним вихованням розуміють цілеспрямоване формування у людині її естетичного ставлення до дійсності. Виховання красою та через красу формує не тільки естетико-ціннісну орієнтацію особистості, а й розвиває особливості творчості, до змісту естетичних цінностей у сфері трудової діяльності, в побуті, у вчинках і поведінці а також, звичайно, в мистецтві. Естетична вихованість є метою та результатом естетичного виховання. Вона може розглядатися як якісний показник сформованості естетичної культури особистості, яка є складовою її духовної культури [1, с. 27].

Сьогодні, як і раніше, завдання естетичного виховання дітей вирішуються ізольовано на уроках мистецтва, літератури, історії без наскрізного розгляду окремих проблем художнього пізнання, недостатньо використовуються нові технології поліхудожнього та інтегрованого підходів до естетичного розвитку особистості в школі. У масовій школі не застосовується інтегрування предметів естетичного циклу, що передбачає взаємодію видів мистецтва на рівнях міжпредметних зв'язків, синтезу та комплексності. Учитель в практиці школи не завжди використовує можливості взаємодії мистецтва в духовно-моральному становленні особистості.

Таким чином, потреба в науковому обґрунтуванні, теоретичному і практичному дослідженні даної проблеми впливає з протиріч між:

- величезними потенційними можливостями естетичного виховання молодших школярів та не розробленістю моделі й педагогічних умов їх реалізації в освітньому процесі початкової школи;
- значенням взаємодії видів мистецтва в освітньому процесі початкової школи та їхніх недостатнім використанням в естетичному вихованні молодших школярів.

Поняття естетичне виховання органічно пов'язане з терміном естетика, що означає науку про прекрасне. Естетичне виховання – це виховання здатності повноцінно сприймати і правильно розуміти прекрасне в мистецтві та дійсності. Саме слово естетика у перекладі з грецької означає «відчуття», «почуття». Тому в загальному плані естетичне виховання позначає процес формування почуттів в області прекрасного. Але в естетиці це прекрасне пов'язане з мистецтвом, з художнім відображенням дійсності у свідомості і почуттях людини з її здатністю розуміти прекрасне, слідувати йому в житті та творити його. У цьому сенсі сутність естетичного виховання полягає в організації різноманітної художньо-естетичної діяльності учнів, спрямованої на формуванні у них здібностей повноцінного сприйняття та правильного розуміння прекрасного в мистецтві і житті, на виробленні естетичних понять, смаків і ідеалів, а також розвиток творчих задатків та обдарувань в галузі мистецтва [2].

Існує безліч визначень поняття «естетичне виховання», але, розглянувши лише деякі з них, уже можна виділити основні положення, що говорять про його сутність. По-перше, це цілеспрямований вплив. По-друге, це розвиток здатності сприймати та спостерігати красу і життя, оцінювати її. По-третє, завдання естетичного виховання – розвиток естетичних смаків і ідеалів особистості. По-четверте, формування здатності до самостійної творчості і створення прекрасного. Особливе сприйняття суті естетичного виховання обумовлює і різноманітні підходи до формування його цілей. Завдяки чому, проблема цілей і завдань естетичного виховання вимагає особливої уваги.

Естетичне виховання молодших школярів – це складний, багатогранний і багатofакторний процес, який є складовою частиною процесу розвитку всебічно і гармонійно розвиненої особистості, творчо проявляє себе в різних сферах. Цей вид виховання передбачає закономірну зміну естетичних властивостей і характеристик особистості молодшого школяра як соціального суб'єкта з урахуванням його психологічних особливостей. Згідно з положеннями вітчизняної психологічної теорії виховання особистості, у дітей молодшого шкільного віку є досить багатий чуттєвий досвід, яскраво виражена емоційність, намічається схильність до естетичного сприйняття мистецтва. Вони починають успішно користуватися системою сенсорних еталонів, зміцнюється зв'язок першої і другої сигнальних систем. Крім того, для дитячої психіки молодших школярів характерні: синкретизм – тенденція пов'язувати «все у всьому»; анімалізм – наділення реальних об'єктів і явищ характером і душею; артифікалізм – розуміння суті природних явищ і судження про них, а також розуміння внутрішнього світу іншого і судження про нього за аналогією з собою; наївно-реалістичне сприйняття мистецтва, риси егоцентризму [3, с. 81].

Висновки. Підсумовуючи все вище зазначене, можна зробити наступні висновки: естетичне виховання молодших школярів – це процес формування основ естетичної свідомості та естетичної діяльності у молодших школярів на якісно новому рівні, що сприяє переходу особистості дитини від уміння сприймати і

відчувати прекрасне до вміння творити «за законами краси». У нашому дослідженні даний феномен розглядається як цілеспрямований і організований процес впливу засобами мистецтва на внутрішній світ дитини, який здійснюється в освітньому процесі школи на уроках гуманітарно-естетичного циклу.

Джерела

1. Гаврилюк В. Ю., Слободянюк Т. А., Розумнюк А. А. Художньо-естетичне виховання творчої особистості засобами позашкільної освіти : методичний посібник. Біла Церква : КВНЗКОР «Академія неперервної освіти», 2016. – 144 с.
2. Міненко Н.М. Роль естетичного виховання у всебічному розвитку учнів початкової школи. Естетичне виховання дітей та молоді: теорія, практика, перспективи розвитку: збірник наукових праць. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2012. – С. 375-384.
3. Танько Т. П., Чернявська М. В. Естетичне виховання дітей у дошкільних закладах освіти України (друга половина XX століття): навчальний посібник. Харків : ХНПУ, 2017. – 204 с.

Винничук Роксолана Олександрівна

Кандидат економічних наук

Національний університет «Львівська політехніка»

КОУЧИНГОВІ ПІДХОДИ В РОБОТІ ЗІ СТУДЕНТАМИ ЗВО

Стаття присвячена освітньому коучингу та доцільності його використання у роботі зі студентами ЗВО. Розглянуто сутність коучингу та проаналізовано модель комунікацій для використанні її в коучингових підходах. Досліджено основні техніки надання зворотного зв'язку від викладача студентам в контексті коучингу. Ключові слова: освітній коучинг, комунікація, зворотний зв'язок, ненасильницьке спілкування.

Сучасні тенденції в освіті в цілому та у вищій освіті зокрема свідчать про зміну пріоритетів у роботі зі студентами і зміщення акцентів у бік індивідуальних підходів, підкреслення особливості та унікальності кожного студента та мотивування його до ефективної роботи та видатних досягнень. Одним з методів досягнення вищеописаного може бути використання коучингових підходів у комунікації зі студентами.

Суть освітнього коучингу полягає у визначенні потенціалу особистості, пошуку внутрішніх ресурсів до розвитку, відкриття нових рис та граней за допомогою правильно поставлених запитань. За твердженнями науковців, коучинг – це технологія, яка вимагає таких відносин викладача із студентами, коли завданням педагога стає організація процесу самостійного пошуку студентами оптимальних рішень та відповідей на питання, що їх цікавлять [3]. За допомогою коучингу можна допомогти студентам чітко розуміти та ставити цілі; повною мірою розкривати свій потенціал; сміливо брати на себе відповідальність за вчинки та рішення, не перекладаючи це на інших; усвідомлювати свої ролі та своє призначення в житті, відшукати свою місію; не боятися змін та відходити від усталених рамок та стереотипів; ефективно взаємодіяти в соціумі; безперервно прагнути розвитку та впливати на розвиток інших тощо. Зважаючи на вимоги сучасного світу, коли на перший план виходять навички комплексного розв'язання проблем та соціальної взаємодії, саме ці навички допоможуть студентам сформуватися у конкурентоспроможного на ринку праці фахівця. Також вважається, що провідною ознакою коучингу як освітньої технології є мотивованість студента в отриманні нових знань і нових умінь, усвідомленість цієї потреби з метою майбутнього фахового зростання та самостійності у навчальній діяльності [1].

Найважливішим у таких підходах є формування ефективної комунікації та надання ефективного зворотного зв'язку. Під комунікацією розуміємо такий вид спілкування, який має на меті передачу інформації для подальшого виконання певних дій. Актуальною на сьогодні моделлю комунікації є модель Шенона-Уївера [2], яка полягає в тому, що певне повідомлення (сигнал) закодовується відправником та розкодовується отримувачем за допомогою певного каналу зв'язку. Найважливіше в цій моделі, на нашу думку, твердження про те, що якість кодування залежить від величезної кількості чинників, зокрема: цілі, досвід, установки, стереотипи, властивості мозку, культура, словник, професійність, мотивація як у передавача, так і у отримувача. Окрім того, на процес комунікації впливає так званий шум (самопочуття, емоційний та фізичний шуми, розфокусованість, відволікання, різна мова, канал сприйняття інформації). Всі ці чинники слід враховувати викладачеві при комунікаціях зі студентами.

Зважаючи на необмежений доступ до інформації в сучасному світі, основним завданням викладача є не донесення до нього інформації з того чи іншого питання, а формування у студента цікавості до самостійного пошуку та аналізу різних джерел. Тому комунікація полягає у координуванні дій студента на надання йому зворотного зв'язку. Для якісного зворотного зв'язку слід почати з його цілей, обговорювати конкретну подію і надавати зворотній зв'язок одразу після події, використовувати конкретні підтверджені факти, залучати студента до обговорення події та дій учасників.